

ת"פ 8277/08/15 - מדינת ישראל נגד יוסף חיים ראובן

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט רפי כרמל

המאשימה

ת"פ 8277-08-15

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם

יוסף חיים ראובן

ע"י ב"כ עו"ד אריאל הרמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של מעשה מגונה בקטין, לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) **לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן: "**החוק**").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הנו בעלים של חנות ברחוב יפו בירושלים למכר מוצרי חשמל. במספר רב של מועדים, בחודשי הקיץ בשנת 2014, הגיע קטין, יליד 2002, אל החנות, לרכישת מוצרים במקום. במהלך זאת, באותה תקופה, הנאשם היה מלטף את הקטין בידו, בבטנו ובגבו, זאת במחסן המצוי בקומה השנייה. באחד האירועים, עת היו הנאשם והקטין במחסן, אחז הנאשם בידו האחת של הקטין וכן בידו השנייה והניחה על בטנו וגבו שלו למשך שתי דקות, עד אשר הקטין ביקש ממנו לחדול. באירוע אחר במהלך התקופה, נגע הנאשם בקטין, לרבות באיבר מינו של הקטין מעל לבגדיו. באירוע האחרון, הנאשם נגע בקטין בגופו ומעל בגדיו עד לקו הישבן. הנאשם הפסיק כאשר אביו של הקטין הגיע למקום ושאל את הקטין מתי הוא ישוב לביתו. לאחר מכן האב עזב את המקום. כאשר הקטין ביקש ללכת אף הוא, ביקש ממנו הנאשם לחכות, פתח את רוכסן מכנסיו שלו, הוציא את איבר מינו לפני הקטין, אחז בידו של הקטין והניחה על איבר מינו.

3. הנאשם הנו כבן 34 ואין בעברו הרשעות קודמות.

4. בנוגע עם הנאשם ניתנו מספר תסקירים של שירות המבחן. מהתסקירים עולה כי משפחתו של הנאשם, שהנו רווק, מנהלת אורח חיים חרדי נורמטיבי. לנאשם היה קשה להשתלב במסגרת החינוך החרדית מאז היה בגיל 15. הוא עבר ממסגרת למסגרת, ולבסוף החל לעבוד בחנות למוצרי חשמל. שירות המבחן הגיע למסקנה כי יש להפנות הנאשם להליך טיפולי, והנאשם אף הופנה להוסטל לטיפול בעברייני מין לקבלת כלים לטיפול במצבו ובסטייה המינית ממנה הוא

סובל כמתואר בתסקיר. ההוסטל אליו הופנה הנאשם היתנה קבלתו של הנאשם בבדיקה פסיכיאטרית במטרה לבדוק האם ניתן לקבלו לטיפול על רקע מאפייני אישיותו ואורח חייו החרגי. הנאשם אכן עבר בדיקה זו ונקבע כי אין עדות למצב פסיכיאטרי או התנהגות אובדנית, אף שעולות בעיות נפשיות והתנהגותיות שאינן מונעות שילובו טיפולו בהוסטל ונקבע תאריך כניסה להוסטל. בסופו של דבר הנאשם לא נקלט בהוסטל עקב התנגדות בני משפחתו, מחשש שלא קיימת הקפדה על כשרות האוכל כפי הקיים בבית הוריו, והוריו אף התנגדו לשילובו בהוסטל.

5. **המאשימה** הפנתה למעשים, אותם ביצע הנאשם, שנעשו בגופו של קטין. הערך החברתי שנפגע הנו שלמות גופם ונפשם של נפגעי מין, בפרט קטינים. באה הפנייה לכך שקיים עונש מינימום לעבירות אותן עבר. נטען כי מתחם העונש הראוי הנו 21 ועד 36 חודשי מאסר. הנאשם נמנע מהשתלבות בהליך טיפולי וקיימים לו עיוותי חשיבה. על כן התבקש לגזור את עונשו באמצע המתחם ולגזור עליו מאסר על תנאי ופיצוי.

מנגד, **הסנגור** הדגיש כי לנאשם אין עבר פלילי. נטען כי קיימות שלוש נקודות זמן אליהן יש להתייחס, האחת - הנה הנחת יד על הבטן ועל הגב, השניה - נגיעה בקטין, לרבות באיבר מינו של הקטין מעל הבגדים, והשלישית - נגיעה בגוף הקטין עד לקו הישבן, הוצאת איבר מינו של הנאשם והנחת ידו של הקטין על איבר מינו של הנאשם. מדובר בתיק שהיה אמור להתנהל בבית משפט השלום. הנאשם זקוק לטיפול ושוהה במעצר בית מלא תקופה ארוכה מאוד, אף לא יצא כלל מביתו, ויש לתת לכך משקל. חנותו נסגרה, הנאשם הודה וקיבל אחריות, הנאשם רצה להשתלב בהוסטל, אך הוא נעדר תמיכה משפחתית. הסנגור הפנה למקרים אחרים, חמורים יותר לטענתו, שם נגזרו עונשים קלים מהעונש לו עתרה המאשימה. לסיכום, הסנגור טען כי מתחם העונש אמור לנוע בין 4 ל - 8 חודשים, והעונש לו ראוי הנו מספר חודשי מאסר בפועל.

הנאשם, בדבריו, אמר כי הוא מודע לחומרת מעשיו, הוא יושב ספון בביתו ושהות זו מסיטה את מחשבותיו מכיוונים לא רצויים. הוא מבקש טיפול, אך הוריו מתנגדים.

6. הומצא **תסקיר נפגע עבירה**. מהתסקיר עולה כי מדובר בקטין יליד 2002. הקטין סירב להיפגש עם עורך התסקיר, ולדברי אמו הוא מסרב לדבר על הפגיעה בו ולהיפגש עם אנשי מקצוע, והוא אך ביקש למסור כי הוא מבקש שהנאשם יענש על מעשיו. בעבר היה הקטין במסגרת מקדמת עקב עיכוב התפתחותי וכיום הוא לומד בכיתה מקדמת בתלמוד תורה. החשיפה התרחשה כמה חודשים לאחר הפגיעה, לאחר שהוריו פנו אליו בעקבות שמועות שהגיעו אליהם. לדברי הוריו של הקטין, לאחר האירועים נגרמו לו התפרצויות כעס וזעם. לאחר החשיפה הוא היה במצב נפשי קשה, חשב שהוריו כועסים עליו. כיום הוא ילד חרד שאינו סומך על אף אחד. הוא החל להתכנס בעצמו, חזרה הרטבת לילה והוא סובל מסייטים. ההורים תיארו את הקשיים אותם הם חווים על רקע פגיעה בבנם. נוכח חשש מתגובת אחיו של הנאשם, הם לא שותפו במעשים אותם חווה המתלונן,

דין

7. לא ניתן לראות במעשיו של הנאשם מעשים מינוריים ומצומצמים. מדובר בסדרה של מעשים אשר מעידים על הסלמה במעשיו של הנאשם בגופו של הקטין, שהיה כבן 12 בשעת ביצוע המעשים. אין מדובר באירוע חד פעמי מקרי, אלא בסדרה של מעשים, בהם, בתחילה, ליטף הנאשם את הקטין בידיו בבטנו ובגבו, וכלה בכך שהנאשם אחז בידו של הקטין והניחה על איבר מינו החשוף של הנאשם. הנאשם פסק ממעשה אחרון זה, רק לאחר שהגיע אדם למקום.

מעשיו של הנאשם פגעו בערך המוגן של שלמות גופם ונפשם של קטינים. לערך זה חשיבות רבה, אם לא עליונה. מתסקיר נפגע העבירה עולה כי מעשיו של הנאשם גרמו לקטין לזעזוע ולמשבר ממשי בחייו. מעשי הנאשם הותירו פגיעות בנפש הקטין, ומעשים מסוג זה ראויים להוקעה ולענישה מרתיעה (ע"פ 3895/14).

מתחם העונש הראוי, בענייננו, הנו 10 עד 22 חודשי מאסר. לזכות הנאשם יש לזקוף את הודאתו ועברו הנקי וכן מעצר הבית הממושך. לחובתו עומדת העובדה שהוא נמנע מקבלת טיפול ולא ניתן לקבל טענותיו כי הוריו סיכלו זאת.

8. לפיכך, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים, בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו.

ג. פיצוי למתלון בסך 18,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1/8/17.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ז, 25 מאי 2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי
כרמל,
שופט